

விவரம்

அமரர்

திருமதி. மு. சுப்பிரமணியம்

அவர்களது

நினைவு மலர்

In Memory of Late

Mrs .M. Subramaniam. B.A , Dip .in .Ed

(Former Principal , Girls College ,Pandatarippu)

யாழ் இளவாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும்
 பம்பலப்பிட்டியை வதிவிடமாக உள்ளவரும்
 யாழ் பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரியின்
 முன்னாள் அதிபருமாகிய
திருமதி. மு. சுப்பிரமணியம்

மண்ணில் ; 05.11.1929

விண்ணில் ; 13.10.1999

திதி வெண்பா

ஆண்டு பிரமதி ஆங்கு புரட்டாதி
 நீண்ட அபரச்சதுர்த்தியே - ஈண்டு புகழ்
 முத்தம்ம ஆசிரியைமுலன் திருவடியைத்
 தித்திக்கச் சேர்ந்த தினம்.

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
பதினாறு ஆண்டுகள் நினைவு நூல்
1939-40 ஆண்டில் வெளியானது
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
பதினாறு ஆண்டுகள் நினைவு நூல்
1939-40 ஆண்டில் வெளியானது

விலை : ரூ. 1.10

முகவரி : 02.11.1939

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
பதினாறு ஆண்டுகள் நினைவு நூல்
1939-40 ஆண்டில் வெளியானது
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
பதினாறு ஆண்டுகள் நினைவு நூல்
1939-40 ஆண்டில் வெளியானது

அகவல்

சீர்தரு யாழ்ப்பாணத்து இளவாலை மருங்கில்
 மாவொடு பலாவும் வாழை தென்னையும்
 நன்னீர் நன்னிலம் இவையும் பொருந்தி
 கூத்து மாலைப் பிள்ளையார் அருளால்
 சீருடன் விளங்கும் முள்ளாணைப் பதியில்
 காசி நாதர் நாகமுத்து
 முத்து வேலு நாகம்மாவை
 அன்புடன் மணந்து அறத்தில் வாழ்ந்து
 மலேசியாவில் பொலிஸ் நிர்வாக
 சேவையில் பணி புரிந்த பண்பார்
 பொன்னம் பலத்தொடு பொன்னம்மாவையும்
 செல்லம் மாவொடு தையல் நாயகி
 முத்தம் மாவொடு பால சேகரம்
 என்னும் மக்களை இன்புடன் பெற்றார்
 இப்பிள்ளைகளில்,
 முத்தம் மாவெனும் மங்கை நல்லாள்
 இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியா சாலை
 இளவாலை கன்னியர் மடம் பாடசாலை
 ஆசியவற்றில் ஆரம்பக் கல்வியைக்
 கற்றபின் சென்னை சென்று ஆங்கே
 சர்வ கலாசாலையில் சேர்ந்து படித்து
 கலைமாமணிப் பட்டம் பெற்றபின் வந்து
 இலங்கைச் சர்வ கலா சாலையிலே
 பட்டப் பின்படிப் பாக வுள்ள
 கல்வியில் புலமைப் பட்டம் பெற்று
 இளவாலை கன்னியர் மடம் பாடசாலை
 மன்னார் கன்னியர் மடம் பாடசாலை
 ஆசிய வற்றில் அருங்கலை பயிற்றி
 பண்டத் தரிப்பு மகளிர் கல்லூரி
 அதிப ராகப் பணியது புரிந்தார்.
 அக்கா லத்தில் இளவாலைப் பதியில்

அம்பல வாணர் வினாசித் தம்பி
 சுப்பர் வள்ளிப் பிள்ளையை மணந்து
 பெற்ற மகனாய் வந்தவ தரித்து
 கிராம அபிவிருத்தி அதிகா ரியான
 சுப்பிர மணியத் தோன்றலை மணந்து
 கமித்திரா சயந்தன் சஞ்சயன் என்னும்
 மக்களைப் பெற்று மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தார்
 இப்பிள்ளைகளில்
 லண்டனில் கணக்காளர் ஆகப் பணிபுரி
 கமித்திரா அங்கு கணக்காள ராகப்
 பணிபுரி கின்ற வரதராச சிங்கனை
 மணந்து மகிழ்ந்து மக்க ளாகக்
 கவிதா, கபிலன் இவர்களைப் பெற்றார்
 லண்டனில் பொறியிய லாள னாகப்
 பணியது புரியம் சயந்தன் மகனார்
 ஆன் என்னும் மங்கையை அன்புடன் மணந்து
 கார்த்திக் என்னும் பிள்ளையைப் பெற்றார்
 சிங்கப் பூரில் பொறியிய லாளன்
 சஞ்சயன் என்பவர் எ. சி . எஸ் பட்டம் கணனியில்
 பெற்ற டெஜீஸ் வரியை இன்புடன் மணந்தார்
 இத்துணைச் சுற்றம் இயைந்த இந்த
 முத்தம் மாவெனும் முதறி வாட்டி
 கூத்து மாலைப் பிள்ளையார் கோவில்
 பணிகள் நாளும் பக்தியில் ஆற்றினார்
 குடும்பத்தில் அன்புடன் கூடி வாழ்ந்தார்
 பிள்ளைகள் சிறப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்
 அதிப ராயிருந்து ஓய்வு பெற்று
 நன்மன தோடு நாளும் வாழ்ந்தார்.
 பிரமாதி வருடம் புரட்டாதி மாதம்
 அபர பக்கம் சதுர்த்தித் திதியில்
 கணவன் பிள்ளைகள் சுதறிப் புலம்பத்
 தில்லை, யம்பலவன் சேவடி
 சேர்ந்தனன் தனது செங்கரங் குவித்தே

மறவற்கு மாசற்றார் கேண்மை

திரிகரணசுத்தியுடன் பணியாற்றும் ஆசிரியர் சிறந்த செல்வங்களாகச் சமூகத்தால் மதிக்கப்படுவர். அவர்கள் அறிவு விளக்குகள். அவர்களே வாக்கும் வாழ்வும் ஒன்றிக்க வாழ்ந்து காட்டி வழிகாட்டும் வள்ளல்கள்.

அபிவிருத்தி அடையும் சமூகத்தில் ஆசிரியரின் அடிப்பகு மிகக் காத்திரமானது. மானிடம் சிறக்க ஆசிரியரால்தான் அதிகம் உதவ முடியும்.

அமரத்துவம் அடைந்த ஆசிரியை திருமதி.முத்தம்மா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இலட்சிய ஆசிரியையாகப் பணியாற்றினார். அவரது பணிச்சிறப்பினை மாணவரும் பெற்றோரும் கல்வி முன்னேற்ற விரும்பிகளும் நன்றியோடு நினைவு கூர்வர். அவர் அமைதியாக அரும்பணி ஆற்றி உத்தியோகபூர்வமாக ஓய்வு பெற்றபின்னரும் தனது இறுதி முச்சுவரை தொடர்ந்து கற்போர்க்கு உதவும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

“கற்றுகொண்டே இருக்கும் ஆசிரியரே கற்பிக்கத் தகுதி உள்ளவராவார்” என்பதில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டவரான திருமதி முத்தம்மா சுப்பிரமணியத்தின் ஆசிரிய வாண்மைச் சிறப்பினை அறியும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தேன். கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக ஆசிரிய கல்வித்துறையில் ஈடுபட்டிருந்ததால் கல்வியல் தொடர்பான கலந்துரையாடல் வாய்ப்புகள் இருந்தன. பல தடவைகள் அவரின் பணிச்சிறப்பினைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தேன்.

தான் கல்வி கற்ற இளவாலைத் திருக்குடும்பக் கன்னியர்

மடப்பாடசாலையில் பட்டதாரியாகத் தனது கல்விப்பணியினை ஆரம்பித்துச் சிறப்புடன் பணிபுரிந்ததைக் கண்டு நயந்த பாடசாலை நிர்வாகத்தினர் அவரை மன்னார்க்கு கன்னியர் மடப்பாடசாலைக்கு நியமித்து மன்னார்ப் பிரதேசக் கல்வி வளத்தினைச் சிறப்புறச் செய்தனர். அவர் நெடுங்காலம் பணிபுரிந்தது பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரியிலேயே. அங்கு அவர் ஆசிரியராய், உபஅதிபராய் பணிபுரிந்தார்.

அன்பும் அறிவும் அடக்கமும் இன்சொல்லும் இரக்கமும் இசையப் பெற்றதால் திருமதி. முத்தம்மா சுப்பிரமணியம் நிறை குண ஆசிரியை ஆக விளங்கினார். மாணவரை அறிந்து பாடத்தை அறிந்து தன்னையும் அறிந்து பணியாற்றியவர் என்பதால் அவரின் ஆசிரியப்பணி அவரின் வாழ்க்கைப்பணியாய் அமைந்து அவரால் மகிழவும் மகிழ்விக்கவும் முடிந்தது.

நல்லாசிரியருக்கு நல்ல உதாரணரான திருமதி. முத்தம்மா சுப்பிரமணியம் கல்விக்கொடையாளியாக இறுதிவரை அறிவொளி வழங்கியதைக் கருத்திற் கொண்டு அவரின் ஆசிரியப்பண்புகளை ஒப்புதலே அவருக்குப்பொருத்தமான அஞ்சலி யாகும்.

“ மறவற்கு மாசற்றார் கேண்மை துறவற்கு
துன்பத்துள் துப்புஆவார் நட்பு ”

R.S.Nadarajah .

A LEADER, KIND TEACHER AND MOTHERLY

Mrs. M.Subramaniam, retired principal, Pandatarippu Girls College, who passed away recently at the age of 70 give the best years of her life to Pandatarippu Girls College where she has become a legend.

Mrs.M.Subramaniam was an eminent educationist, administrator and matriarch to thousands of girls. Pandatarippu Girls College under her stewardship has served both good and the community very splendidly offering the wholesome education which plato defined as the first and the fairest thing that the best of men and women ever have . She was a dedicated and devoted teacher who toiled for the progress and success of Girls College.

There was a renaissance in the year 1929 and thus started a campaign for giving girls a best education in a modern atmosphere.

Mrs.M.Subramaniam joined the College in 1962 as a teacher when this College was struggling to forge ahead , and facing many odds. She served this College fore more than 25 years.

Mrs.M.Subramaniam started teaching Ilavalai Holy Family Convent, then Mannar Convent.

She obtained her Bachelor of Arts in History & Economics from the university of Madras in 1955. After Graduation, She joined Ilavalai Holy family Convent. She did her Diploma in Education and became Deputy Principal in 1962. She was a gracious lady and a strict disciplinarian. To us, she personified such graciousness, Besides she was a proctioner of the noble profession

of teaching and was respected and commanded respect from her staff.

Our association with Mrs Subramaniam was long and intimate. She was our revered principal, teacher, guide, philosopher and family friend. She constantly encouraged, helped and stimulated us in all our pursuits.

She spent the evening for her life as a guide and mentor very much among her numerous friends who came from all walks of life having kept every one of them spell-bound with her knowledge, experience and exemplary conduct.

So, we are sad that Mrs. M. Subramaniam our beloved Principal, is no more. We were shocked when we heard the news. But her spirit lives on the lives of her pupils.

The true tribute we can pay to her is to live true to her ideals of hard work, her philosophy of "I can" and her spirit of concern for all. May her soul rest in peace.

**OLD GIRLS OF
PANDATARIPPU GIRLS COLLEGE**

APPRECIATION

Mrs. M. Subramaniam

It was a shocking news that our beloved Subramaniam aunty passed away all of a sudden. Though her mortal remains are no more she is immortal in our hearts.

We came to know her somewhere in the early nineties, when we were students in Royal College, studying in grade VIII. Our parents say it way by chance that they met Subramaniam Aunty at a friend's residence and during the course of the conversation, Aunty readily agreed to coach the children in their studies up to their 'O' Levels.

Subramaniam Aunty was a scholar and a former Principal of J/ Pandatharippu Girl's Maha Vidyalayam. While she was helping us in our studies she never treated us like students but took care and loved us like her own children. We too were quickly drawn towards her and gave her due respect and love as our own mother.

She was so much close and concerned even long after our O-levels. She used to visit us and advise us and shower us with gifts.

Our Subramaniam Aunty was deeply religious. She always prayed to Palam Pillayar (Lord Ganesh) and made us recite a "Thevaram" before we started our studies for the day. Her favorite and the one she always used to recite is as follows

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு வாக்குஞ் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்

Our teacher Subramaniam Aunty 's sudden demise is a great and irreparable loss. Being so much close to us she passed away on the 13th of October which happens to be the twins birthday (Mohan & Yohan). It is the will of the one above that we will always remember her on this date.

"Ammah" as you are and shall be called by us, will always be in our hearts and thoughts and will be remembered in our daily prayers to attain Moksha.

Shanker, Mohan & Yohan

ஒளவையார் அருளிய

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப்பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
 பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தடி கெறிப்பப்
 பேழைவயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குகிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமு மங்குசு பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன்முடியுந்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொழி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ்ஞான
 அற்புத நின்ற கற்பகக் களிநே
 முப்பழ நுகரு மூஷிக வாணன
 இப்பொழு தென்னை யாட் கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந்தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தெ னுளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்து திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடாயுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளி
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்

திருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு முன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயிலொருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்துப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் கழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பினாவி லுணர்த்திச்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசையை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கணலைக்
 காலா லெழும்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையு மாதித்த னியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக நூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் கலைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அமுத்தியென் செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து

விநாயகர் கவசம்

இது முத்தல முனிவருக்கு காசிப மகரிஷி உபதேசித்தது. இதைத் தமிழில் கச்சியப்ப சுவாமிகள் பின்வருமாறு பாடித்தந்துள்ளார்.

வளர்சிகைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
அளவுபடா அதிகசவுந் தரதேக
மகோற்கடர்தாம் அமர்ந்து காக்க
விளரறநெற் றியைஎன்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வில்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க.

கவின்வளரும் அதரம்கச முகர்காக்க
தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில்சிபுகம் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க அள்ளிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளங்கொடி போல் வளர்மணிநா
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க.

காமருபு முகந்தன்னைக் குணசர்நனி
காக்ககளம் கணேசர் காக்க
வாமமுறும் இருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினா
சன்காக்க இதயந் தன்னைத்
தோமலுங் கணநாதர் காக்க அகட்
டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க.

பக்கம் இரண்டையுந்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்
விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபு டணர்தாம் காக்க

தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
 காக்கசக னத்தை அல்லல்
 உக்கண பண்காக்க ஊருவைமங்
 களமூர்த்தி உவந்து காக்க
 தாழ்முழந்தாள் மகாபுத்தி காக்கஇரு
 பதம்ஏக தந்தர் காக்க
 வாழ்கரம்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
 முன்கையை வணங்கு வார்நோய்
 ஆழ்தரச்செய் ஆசாபு ரகர்காக்க
 விரல்பதும் அத்தர் காக்க
 கேழ்கிளரும் நகங்கள் விநா
 யகர்காக்க கிழக்கினிற்புத் தீசர்காக்க.

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கஉமா
 புத்திரர்தென் ஆசைகாக்க
 மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க
 விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்கசகன்
 னன்காக்க திகழ்உ தீசி
 தக்கநிதி பண்காக்க வடகிழக்கில்
 ஈசநந் தனரே காக்க.

ஏகதந்தர் பகல் முழுதுங் காக்கஇர
 வினும்சந்தி இரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின்விக் கினகிருது காக்க இராக்க
 சுதர்புதம் உறுவே தாளம்
 மோகினிபேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரும் முடிவிலாத
 வேகமுறு பிணிபலமும் விலக்குபா
 சாங்குசர்தம் விரைந்து காக்க.

மதிஞானம் தவம் தானம் மானம்ஓளி
 புகழ்குலம் வண் சரீரம் முற்றும்
 பதிவான தனம்தானி யம்கிருகம்
 மனைவிமைந்தர் பயிலநட் பாதிக்க
 சுதியாவும் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாரும் சுற்றமெலாம் மயூரேசர்
 எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க.

வென்றீசி விதம்பகபிலர் காக்ககரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க
என்றிவ்வா நிதுதனைமுக் காலமும்ஓ
திடினும்பால் இடையு ரொன்றும்
ஒன்று றா முனிவரர்காள் அறிமின்கள்
யாரொருவர் ஓதினாலும்
மன்றஆங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேக மாகி மன்னும்.

விநாயகர் கவசம்

ஆதியில் இக் கவசத்தை காசிய மனிவர் முற்கல முனிவருக்கு அருளிச் செய்ய அவர் மான்விய முனிவருக்கு அனுக்கிரகிக்க, அவர் மரீசி முனிவருக்கு உபதேசித்தருள அவர் பல முனிவர் களுக்குத் திருவாய் மலந்தளிச் செய்தன ரென்றறிக.

நித்யகருமங்களை முடித்து பரிசுத்தமாகிய ஓரிடத்தில் இருந்து கொண்டு ஒன்றுபட்ட மனத்து டனே விநாயகரை தியானித்து, பக்தியுடனே இந்தக் கவசத்தைப் பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிணியும் வறுமையும், பேய் பூதங்களா லுண்டாகின்ற பல துன்பங்களும், கவலைகளும் பாப முதலியவைகளும் நீங்கும். அன்றியும், பெருஞ் செல்வமும் , தீர்க்காயுளும் களபுத்திர மித்திராதிகளும் உண்டாகும். மேலும், யாத்திரையிலே இதைச் செபித்தால், சகல விக்ஷிணமும் போய் பயன்களெல்லாம் கைகூடும். யுத்தத்திலே இதனை சொன்னால் ஜெயமுண்டாகும். இருபத் தொரு நாள் நாளொன்றுக்கு ஏழுமுறை தோத்திரஞ் செய்தால், மாரணநீங்கு வதன்றி உச்சாடணம் ஆக்ருஷணம் ஸ்தம்பிந முதலிய வைகள் பயனும். இருபத்தொருநாள் நித்தியம் இருபத்தொரு தரஞ் செபித்தால், சிறை யிருப்பு விடுதலையாவது மன்றி, அரசர்களுடைய நிஷ்டிரமும் நீங்கும். அரசனைக் காணப்போகும் போது பக்தியினால் மூன்று தரம் இதை ஓதினால் அவன் வசப் படுவான். இதைப்படித்தாலும், ஒருவர் சொல்லக் கேட்டாலும், பூசித்தாலும், எப்படிப்பட்ட துன்பமும் நீங்கும்.

தேவாரம்

தோத்திரப் பாடல்கள்

விநாயகர் வணக்கம்

ஐந்துகரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து

திருவுங் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்ககூட தீமையைக் காக்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

திரு வாக்குஞ் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை.

உள்ளமெனுங் கூடத்தில் ஊக்கமெனுந்
தறிநிறுவி உறுதியாகத்
தள்ளரிய அன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி
இடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசு போததக் கவளமிடக்
கருத்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை
நினைந்து வருவினைகள் தீர்ப்பாம்.

தேவாரம்

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சுனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தையானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள் தங் கோணைமற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கணைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியு ராணைப் பேசாத
நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

கூற்றாயின் வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வம்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னென்ப பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு தூடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே.

மாதர்ப் பிறைகண்ணி யானை
 மலையான் மகளொடும் பாடி
 போதொடு நீர் சுமந் தேத்திப்
 புகுவாரவர்பின் புகுவேன்
 யாதுஞ் சுவடுப டாமல்
 ஐயா றடைகின்ற போது
 காதன் மடப்பிடி யோடுங்
 களிறு வருவன கண்டேன்
 கண்டே னவர்திருப் பாதங்
 கண்டறி யாதன கண்டேன்

கந்தர மூர்த்தி நாயனார்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்
 பாத மேமனம் பாவித்தேன்
 பெற்ற லும்பிறந் தேனிணிப்பிற
 வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
 கற்ற வர் தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

மீளா அடிமை யுமக்கே ஆளாய்ப்
 பிறரை வேண்டாதே
 மூனாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று
 முகத்தால் மிக வாடி
 ஆளா யிருக்கும் யடியார் தங்கள்
 அல்லல் சொன்னக்கால்
 வாளாங் கிருப்பீர் திருவாருரீர்
 வாழ்ந்து போதீரே.

திருவாசகம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாற்விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

அன்றே எந்தன் ஆவியும் உடலும்
உடமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னை ஆட்கொண்ட
டேபாதே கொண்டிலையே?
இன்றோ ரிடையூ றெனக் குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செவ்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே!

திருவிசைப்பா

ஓளி வளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்த தோருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக்குன்றே
சித்தத்துட் டித்திக் குந்தேனே
அளிவளருள்ளத் தானந்தக்கணியே
அம்பல மாடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துக்கந்தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமாவிளம்பே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக்கணியைக்
கரையிலாக் கருணைமாகடலை
மற்றவரறியா மாணிக்கமலையை
மதிப்பவர் மனமணிவிளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ்சிவனைத்
திருவிழிமிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளங்
குளிவென் கண் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் :

மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்;

கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்கு

ஆட் செய்மின் : குழாம் புகுந்து

“அண்டங் கடந்த பொருளளவு இல்லதோர்

ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்

பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள்”

என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே!

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்

பாற்கடல் ஈந்த பிரான்

மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்

மன்னிய தில்லை தன்னுள்

ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்

சிறறம் பலமே இடமாகப்

பாலித்து நடடம் பயிலவல் லானுக்கே

பல்லாண்டு கூறுதுமே!

பொரியுராணம்

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள

அளப்பரும் சரணங்கள் நான்கும்

சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்

திருந்துசாத் துவிகமே யாக

இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த

எல்லையிற் தனிப்பெரும் கூத்தின்

வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து

மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்

மணிவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்து

திருவாசகம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி
அல்லலறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எம்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன் .

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாஅழக! நாதன்தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க!
வேகம் கெடுத்த(து) ஆண்ட வேந்தனடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க!
ஈசன் அடிபோற்றி ! எந்தை அடிபோற்றி !
தேசனடி போற்றி ! சிவன்சே வடிபோற்றி !
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி !
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி !
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி!
சிவன் அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்(கு) எட்டா எழில்ஆர் கழல்இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய்! விளங்கு(கு)ஒளியாய்
எண்ணிறந்(து) எல்லைஇலாதானே! நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா(று) ஒன்றறியேன்!
புல்ஆகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரம்ஆகிப்

பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்(து) இளைத்தேன்;
 எம்பெருமான்!

மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்(டு)இன்று வீடுற்றேன்;
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா! விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா, எனஓங்கி ஆழ்ந்(து)அகன்ற நுண்ணியனே!
 வெய்யாய்! தணியாய் இயமான னாம்விமலா!
 பொய்யா யினஎல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே!
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அள(வு)இறுதி இல்லாய்! அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய்! சேயாய் நணியானே!
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே!
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்(து)அடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பு(பு)அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள்ஓர் ஐந்(து)உடையாய்! விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த்(து) எங்கும் புழுஅழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா! உனக்குக்
 கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்(து)உள் உருகும்
 நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாஆன தத்துவனே
 மா(சு)அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே!
 தேசனே! தேன்ஆர் அமுதே! சிவபுரனே!
 பாசமாம் பற்று) அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே!
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே!
 ஆரா அமுதே! அளவு இலாப் பெருமானே!
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே!
 நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே!
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே, உள்ளானே!
 அன்பருக்கு) அன்பனே! யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்இருளே! தோன்றாப் பெருமையனே!
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே!
 ஈர்த்து)என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே!
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே!
 காக்கும்எம் காவலனே! காண்பரிய பேரொளியே!
 ஆற்று)இன்ப வெள்ளமே! அத்தா மிக்காய் நின்று
 தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே! என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே!
 வேற்று விகார விடக்கு) உடம்பின் உள்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா! அரனே! ஓ வென்று)என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்து)இருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு)இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு)அழிக்க வல்லானே!
 நன்இருளில் நட்டம் பயின்று)ஆடும் நாதனே!
 தில்லையுள் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டானே!
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே! ஓ வென்று
 சொல்லற்கு) அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின், உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகன் துணை
ஓம் சரவணபவ நம
ஸ்ரீ தேவராஜ சுவாமிநிசர் அருளிய
கந்தர் சஷ்டி கவசம்
காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்கு செல்வம் பலித்துக்கதித்து ஓங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

நூல் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர

ரிஹுன பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரஹண வீரா நமோநம்
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந் தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும்ங் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளியையும்
 நிலைபெற்றென் முன் நித்தமுலொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகனறினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாவும்
 நீறுடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்,
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரறு செவியில் இலங்கு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்தழகிய மார்பில்
 பல்பூணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணை முழந்தாளும்
 திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொககென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதன் என்று
 உன்திருவடியை உறுதியென்று எண்ணும்
 எந்தலை வைத்து உன்இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத்து இருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 எனஇளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேர்இள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாண்ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பனைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்பேல் காக்க

பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நல் துணையாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வங்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்ம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரரும் மிகு பல பேய்களும்
 தாண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகள் உடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
 காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட

மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாள்ளனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்க
 செக்கு செக்குச் செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகவலன் தணல் எரி
 தணல்எரி தணல்எரி தணல்அது ஆக
 விடு விடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் புந்நரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்துஓடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்து உயிர் அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீ எனக்கு அருள்வாய்
 ஈரேம் உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே! சைலொளி பவனே!
 திரிபுர பவனே! திகழ்ஒளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா! குகனே கதிர் வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனிய வேல் முருகா
 தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர் காமத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யான் உனைப்பாட
 எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவிநன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்அருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்தி பெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீசுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்று அன்பாய் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன்என் மீதுஉன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்

ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடன்ஒரு நினைவது ஆசிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுஉருக் கொண்டு
 ஓதியே ஜெபித்து உசந்து நீறுஅணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித் திடும்
 நவம்தன் எனவும் நல்எழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்துஉனது உள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துஉண வாகச்
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தஅமுது அளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்து ஆட்கொள எந்தனது உளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கு ஓர் அரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

திருவிசைப்பா

எதிரிலாத பத்தி

இனிய தாள் நினைப்பை

இதயவாரிதிக்குள்

எனதுளே சிறக்க

கதிர காம வெற்பில்

கனகமேருவொத்த

மதுரவாணியுற்ற

வழுதி கூனிமிர்த்த

சந்த தம் பந்தத்

சஞ்சலம் துஞ்சித்

கந்தனென் றென்றுற்

கண்டு கொண்டின்புற்

தந்தியின் கொம்பைப்

சங்கரன் பங்கிற்

தெந்திலங் கண்டிக்

தென்பரங்குன்றி

தனைமேவி

இருப்போதும்

உறவாகி

அருள்வாயே

உறைவோனே

புயவீரா

கழலோனே

பெருமானே

தொடராலே

திரியாதே

றுணைநானும்

றிடுவோனே

புணர்வோனே

சிவைபாலா

கதிர்வேலா

பெருமானே.

வைரவக் கடவுள் குதி

விரித்தபல் கதிர் சூலம் வெடிபடு தமரு கங்கை

தரித்தோர் கோல கால பயிரவ வேழம்

உரித்துமை அஞ்சக் கண்டு ஒண்திரு மணிவாய் விள்ளச்

சிரித்திருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்

ஒருதலை சிள்ளிப்பே ஒழிந்த வானவர்

குருதியும் அகந்தையங் கொண்டு தண்டமும்

புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்கும்.

வான்முகில் வழாஅது பெய்க

மலிவளம் சுரக்க மன்னன்

கோன்முறை யரசு செய்க

குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க

நான் மறை யறங்கள் ளோங்க

நற்றவம் வேள்வி மல்க

மேன்மை கொள் சைவநீதி

விளங்குக உலகெமல்லாம் .

Mrs C. Thullai Nathan 074.203954
22/4 wijeya sekha road

நன்றி நவிலல்

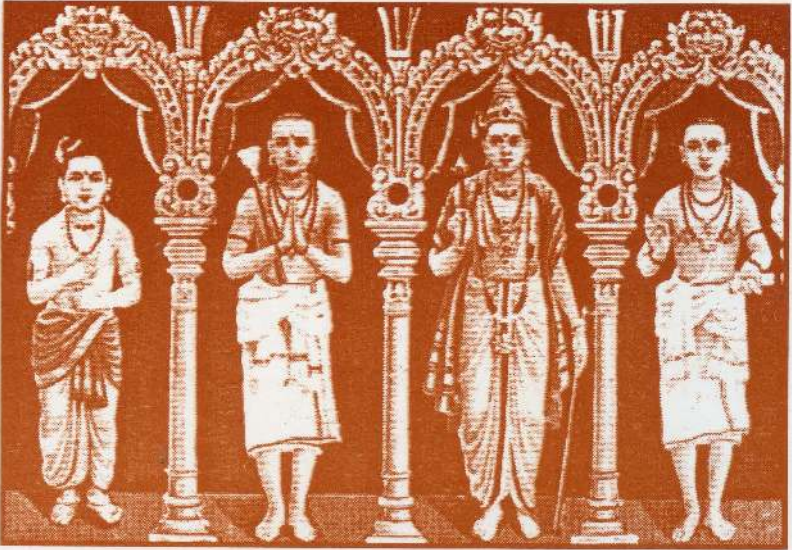
இறைவனடி சேர்ந்த திருமதி. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களின் மரணச்செய்தியறிந்து நேரில் வந்து ஆறுதல் கூறிய உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், அயலவர்களுக்கும் தொலைபேசி, தந்தி மூலம் அனுதாபச் செய்தியைத் தெரிவித்த வர்களுக்கும் மற்றும் பலவழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்து எங்கள் துன்பத்தில் பங்கு கொண்ட அனைவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்
கணவர்,
மகள், மகன் மார்,
மரு மக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்

Acknowledgement

The family members of the late Mrs.M.Subramaniam express their sincere gratitude and thanks to relatives, friends and all who attended the funeral, called over at their residence, sent messages of condolence and all those who helped in numerous ways during our recent bereavement . Regret inability to thank all individually.

*Husband,
Daughter, Sons,
Son-in-Law, Daughter-in -Laws
and, Grand Children*

E.S Printers 257, 1E Galle Road Wellawatte. T.P: 590462